

Els + Joves Solidaris

Foto: Colin Crowley/Save the Children

CEIP BALANSAT, (San Miquel de Balansat, Islas Baleares)

CEIP EL TEJO (Los Pedrones, Requena Valencia)

CEIP DON ELADIO DEL CAMPO (Murillo del Río Leza, La Rioja)

Save the Children

Els + Joves Solidaris

SUMARI:

EDITORIAL // Pàg. 2

UNA PERSONA,
UNA ORGANITZACIÓ,
LA INFÀNCIA RAONS
PER A COOPERAR // Pàg. 3

ENTREVISTA ROSER BATLLE
// Pàg. 4

LA SOLIDARITAT AMB CARA
I NOM
// Pàg. 6

X CURSA KILÒMETRES DE
SOLIDARITAT
// Pàg. 9

GRÀCIES PER SER
Els + Joves Solidaris!
// Pàg. 10

EDITORIAL

DEU ANYS DE KILÒMETRES DE SOLIDARITAT DEU ANYS CORRENT PELS DRETS DELS INFANTS

Aquest curs se celebra la desena edició de la cursa **Kilòmetres de Solidaritat**. Són ja deu anys en què milers de centres educatius, centenars de milers d'alumnes i desenes de milers de mestres han regalat el seu esforç i el seu entusiasme per fer realitat els drets dels infants a diversos països de l'Àfrica subsahariana i en la reconstrucció d'Haití.

Els nens i les nenes del Sudan, el Níger, la República Democràtica del Congo, la Costa d'Ivori, Etiòpia i Haití han estat durant aquests anys els destinataris d'aquesta ajuda tan generosa. Una ajuda que sempre ha estat molt important ja que, com denuncia l'Organització de les Nacions Unides, són els pitjors països per viure-hi.

Aquests països se situen sempre al final de la classificació de l'Índex de Desenvolupament Humà. Subjectes a condicions climàtiques desastroses, quan no és una sequera, és el contrari, inundacions terribles que un cop i un altre obliguen a refer el que s'havia construït, per tornar a començar.

Són llocs que sense l'ajuda de la cooperació internacional no podrien tirar endavant, on els nens i les nenes no tindrien esperances ni oportunitats i que només gràcies a la feina i a l'esforç fet des dels vostres centres, es pot assegurar el seu accés als serveis bàsics de sanitat, educació, nutrició i protecció.

Són deu anys corrent per defensar els Drets dels Infants.

Això significa que molts de vosaltres porteu tota la vostra vida escolar treballant per fer realitat els drets dels infants: la promoció que va començar a participar a **Kilòmetres de Solidaritat**, ara fa educació secundària... La cursa ja forma part del vostre imaginari.

Koffi Annan, Secretari General que fou de l'Organització de les Nacions Unides fins l'any 2000, deia que si els éssers humans fóssim capaços de treballar tots junts per aconseguir reduir les desigualtats al món "la propera generació només podria conèixer la misèria extrema i la fam pels llibres d'història". Segurament estava pensant en persones com vosaltres.

Moltes gràcies per sobresortir en solidaritat i per fer dels vostres centres educatius un exemple per seguir per defensar els drets dels nens i de les nenes.

ES ENCOMIENDA DE SANTIAGO (Socovo, Albacete)

Redacció:

Mª Sol Paniagua López
Juan Guilló

Col·laboradors:

Silvia Lara

Edita:

Save the Children
Pza. Puerto Rubio, 28
28053 Madrid
Tel.: 91 513 05 00
Fax: 91 552 32 72
carrera@savethechildren.es
www.savethechildren.es

El contingut de
Els + Joves Solidaris es pot
reproduir totalment o parcialment
amb finalitat educativa sense
intenció de lucre esmentant-ne
sempre la procedència.

Els + Joves Solidaris
forma part dels materials de
Kilòmetres de Solidaritat

UNA PERSONA, UNA ORGANITZACIÓ, LA INFÀNCIA RAONS PER COOPERAR

Save the Children és una organització internacional que des del seu naixement ha treballat pel benestar dels nens i les nenes a diferents països del món.

Qui va crear una organització com Save the Children?

- Una persona convençuda que havien d'existir noves formes per evitar el patiment dels infants.
- Una persona pacifista en una època de guerra mundial.
- Una persona entusiasmada i apassionada per una causa: **defensar els infants**.
- Una persona que en una època de guerres no entenia de vencedors ni vençuts.
- Una persona que sentia que en tractar-se d'infants no hi ha colors **"un nen és un nen, ja sigui vermell, blanc o negre"**.
- Una persona que creia en la implicació, l'esforç i la participació dels ciutadans i les ciutadanes.
- Una persona que veia el món i els infants més enllà de les fronteres.
- Una persona que tenia molt d'interès per fer la feina ben feta.
- Una persona preocupada per investigar, gestionar i afavorir la dignitat de les persones.
- Una persona capaç d'esbossar la visió dels **"Drets dels infants"**.

Com creus que es deia aquesta persona?

Eglantyne Jebb.

Quina professió tenia?

Fou professora.

Eglantyne Jebb va ser la fundadora de l'Aliança internacional de Save the Children, una de les organitzacions de desenvolupament més importants del món. El 1899 va començar a donar classes com a mestra d'estudiants de primària. El 1913 va presenciar el patiment de nens i nenes als Balcans i va començar a promoure l'ajuda a Europa. Va lluitar per transmetre la causa que defensava i per transmetre la seva acció a favor dels infants a nivell internacional.

Gairebé 100 anys després, l'organització Save the Children segueix ocupant-se que tots els nens i les nenes siguin valorats i respectats.

Què és la cooperació?

- Suport conjunt
- Associació de forces
- Compartir l'impuls
- Relació comuna
- Col·laboració de grup
- Participació col·lectiva...

Què és el desenvolupament?

- Aconseguir drets humans
- Millorar les capacitats
- Impulsar el respecte
- Avançar en la igualtat d'oportunitats
- Crear processos de participació
- Tenir cura de l'entorn
- Entendre la diversitat cultural
- Fer un món sostenible...

Eglantyne Jebb

Proposant raons: Quines raons creus que pot tenir un país, una comunitat autònoma, un ajuntament, una escola, una família, un nen o una nena per cooperar?

- Lluitar contra la desigualtat
- Conservar el medi ambient
- Defensar els drets humans
- Respectar la diversitat cultural
- Afavorir la dignitat

Quines altres raons proposes...?

Per què calen les organitzacions que afavoreixen la cooperació per al desenvolupament en la infància?

Perquè la realitat de cada nen i de cada nena és diferent i sovint desigual. Les organitzacions tracten d'intervenir a favor de la igualtat perquè els nens i les nenes dels diferents indrets del món tinguin les mateixes oportunitats. Tots els infants, vinguin d'on vinguin, visquin on visquin i siguin de la cultura que siguin, tenen reconeguts els seus drets específics com a persones que necessiten una protecció especial, són drets reconeguts a la **"Convenció dels drets dels infants"**.

Reconèixer drets als infants té molt de significat, expressa la necessitat de justícia, entén la igualtat d'oportunitats i defensa la dignitat en la infància. Les organitzacions de cooperació treballen per fer realitat el reconeixement dels drets, actuen sobre les violacions de drets, incideixen en les polítiques i en les lleis, tracten de mostrar les realitats i d'obrir els ulls a la població, treballen per enfortir els països i llur població.

ROSER BATLLE

ENTREVISTA

PRACTICANT “L'APRENTATGE-SERVEI”

Què ens pots dir de tu perquè sapiguem qui ets i a què et dediques?

Soc pedagoga. Ara visc a Barcelona, faig classes a una universitat i també cursos, conferències, tallers... per tota Espanya, difonent l'aprenentatge-servei, que és allò al que em dedico amb passió des de fa més de 10 anys. Abans vaig fer de mestre d'educació especial, vaig treballar set anys a l'àrea de cultura d'un ajuntament, vaig treballar molts anys amb nois i noies en un moviment d'educació en el lleure, després en una ONG...

Què és l'aprenentatge-servei?

És molt senzill: és una manera d'aprendre fent un servei a la comunitat. Fa temps que se sap que la millor manera d'aprendre és “fent”, és a dir, amb la pràctica.

Darrerament, però, s'ha descobert que encara s'aprèn més i millor si el que fem té una utilitat social. És a dir, que la pràctica no només ens és útil a nosaltres, sinó que també ho és a d'altres persones, a la comunitat.

Dóna'ns un exemple

Uf! N'hi ha moltíssims, perquè l'aprenentatge-servei és una mica a tot arreu. Per exemple, alumnes de primària que, a la classe de ciències, fan nius de fang i els col·loquen a la seva ciutat per aconseguir que les orenetes tornin a niar.

O nois i noies de secundària que a la classe de tecnologia elaboren vídeos per ajudar a difondre les petites ONG locals. O joves estudiants de Dret, les pràctiques dels quals consisteixen a assessorar persones immigrants sobre els seus drets i sobre les lleis espanyoles.

Ve a ser com un voluntariat, oi?

S'assembla al voluntariat, és clar, perquè sempre hi ha alguna acció solidària cap als altres. L'aprenentatge-servei, però, afegeix amb força l'ingredient de l'aprenentatge.

Els alumnes de primària que fan nius de fang estudien perquè van desaparèixer les orenetes i quines conseqüències té això a la seva ciutat; els alumnes de secundària que elaboren vídeos de les ONG locals reforcen les seves habilitats TIC i coneixen a fons entitats socials de la seva ciutat; els estudiants de Dret tenen l'oportunitat de posar en pràctica els seus coneixements ajudant persones que ho necessiten realment...

Perquè dius que la cursa Kilòmetres de Solidaritat és una experiència d'aprenentatge-servei?

Perquè conté els dos ingredients ben integrats: l'aprenentatge i el servei. Pel que fa als aprenentatges, permet aprofundir coneixements sobre el país i els infants als quals es destina aquell

any la campanya; permet adquirir habilitats sobre l'organització d'una cursa esportiva, i millorar la forma física per poder participar-hi, fomenta l'esperit crític i el judici moral davant de situacions d'injustícia i de vulneració de drets...

I pel que fa al servei, és evident: es tracta de captar fons per destinar-los a una finalitat solidària. Sincerament, és un dels projectes d'aprenentatge-servei més complets que conec, si s'aprofiten totes les possibilitats que ofereix.

Es podria organitzar aquesta cursa des d'altres llocs que no fossin les escoles?

I tant! Crec que un bon espai per a una activitat d'aquesta mena és el temps lliure: els clubs infantils o juvenils, els grups escolta, les colònies o els campaments urbans...

En aquests espais i, sobretot, en temps de vacances escolars, com pot ser el mes de juliol, seria prou senzill i espectacular organitzar la cursa solidària. També crec que la Universitat pot ser un bon espai, o els clubs esportius i excursionistes. Actualment, hi ha molta afició a córrer... *aprofitem-la!*

Què aconsellaries als qui volen organitzar una cursa Kilòmetres de Solidaritat?

Se m'acudeixen sobretot tres reptes: el primer seria obrir, d'acord amb les possibilitats, la cursa al barri, incorporant no només la participació de les famílies –que ja està molt bé– sinó també el comerç local, les agències bancàries, els clubs esportius... que poden actuar com a patrocinadors o bé col·laborar amb nosaltres en alguna tasca.

El segon repte per a mi seria trobar el lloc de participació dels estudiants més grans, parlo dels de Batxillerat i dels Cicles Formatius. Poden tenir un paper molt important ajudant a organitzar la cursa i donant-li molta més projecció a l'entorn.

I, finalment, crec que l'altre repte és mostrar fins a quin punt aprenem quan ens impliquem en projectes solidaris. Hem de mostrar aquests aprenentatges a les famílies, a les autoritats educatives i a l'entorn, perquè valorin la cursa no només com un acte de solidaritat, sinó també com un esforç d'aprenentatge de gran qualitat.

Finalment, tu què en penses... les persones som més aviat egoistes per naturalesa o som més aviat generoses?

¡És una gran pregunta! Hi ha un debat científic molt interessant sobre aquesta qüestió, precisament.

Jo soc dels qui pensa que les persones som de naturalesa generosa i empàtica. Mica a mica, però, aprenem a prescindir d'aquestes inclinacions i ens tornem més egoistes i panxacontents. Els projectes d'aprenentatge-servei com la cursa **Kilòmetres de Solidaritat** ens ajuden a desprendre'ns de les capes d'egoisme, per deixar que brilli i s'expandeixi la generositat que portem dins.

C.P. PRÍNCIPE DE ASTÚRIAS (Mostoles-Madrid)

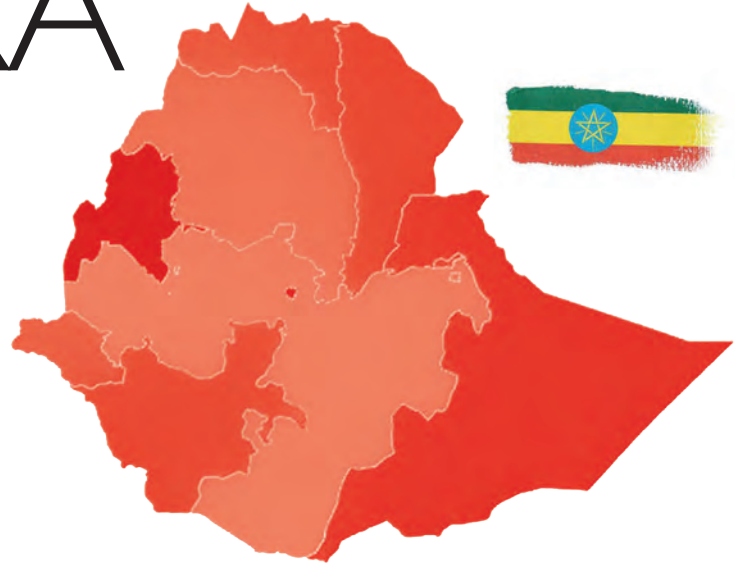
“La cursa Kilòmetres de Solidaritat, és un dels projectes d'aprenentatge-servei més complets que conec”

LA SOLIDARITAT AMB CARA I NOM

Etiòpia és un país conegut tradicionalment per ser un país de gana. Pràcticament només és notícia als mitjans de comunicació quan hi ha una emergència o fam.

I és cert: Etiòpia és un lloc on és difícil viure i sobreviure; viure perquè, per exemple, l'any 2012 més de 68.000 infants van morir en el part o en el seu primer dia de vida; i sobreviure perquè 68 infants de cada 1000 dels qui van tenir la sort de superar aquest primer dia hauran mort abans de fer els 5 anys.

Tanmateix, Etiòpia també és un exemple a seguir per molts altres països, car el seu govern, juntament amb les organitzacions no governamentals, està treballant per

reduir la mortalitat infantil, en la línia del 4t Objectiu de Desenvolupament del Mil·lenni. En aquest sentit, el 2012, ha aconseguit reduir la mortalitat infantil a 29 de cada 1000 naixements, unes xifres bones si les comparem amb els seus veïns de Somàlia, on de cada 1000 naixements més de 147 infants moren abans de fer els 5 anys.

Hem de tenir present que aquestes morts es poden prevenir fàcilment, ja que són morts produïdes per pneumònia, diarrea i malària i desnutrició, malalties que es podrien prevenir i evitar fàcilment si hi hagués serveis mèdics adequats i accessibles.

A Etiòpia s'ha aconseguit capacitar al poble a, com a mínim, dos treballadors sanitaris que poden detectar els casos més greus i derivar-los als centres de salut. La prevenció sempre és fonamental. L'objectiu és evitar que més de 350.000 infants morin abans de fer els 5 anys. Per reduir aquesta xifra cal la feina i la col·laboració de tots, dels governs, de les organitzacions no governamentals i de la societat civil.

És important facilitar l'accés als centres de salut, a l'educació, garantir la seguretat alimentària en els moments d'emergències provocats per les sequeres que es produeixen de manera continuada a la regió i assegurar l'accés a l'aigua potable. Així es podran prevenir i evitar moltes de les malalties infantils que provoquen més morts. Calen, però, recursos econòmics i la feina continua de tots els actors esmentats abans.

Amb **Kilòmetres de Solidaritat** contribuïu a millorar la situació d'Etiòpia i a que els habitants d'aquest país assoleixin els objectius que s'han marcat perquè els seus infants puguin desenvolupar-se correctament.

Foto: Jiro Ose/Save the Children

La solidaritat que mostreu es transforma en ajuda amb cares i noms com els d'aquests exemples. Gràcies en nom de tots ells.

Nutrició

Fàtima de 20 anys amb el seu fil Mohammed, a la cabana de la família.

Foto: Amerti Lemma/Save the Children

Mohammed té 7 mesos, sempre estava malalt i dèbil. L'abril de 2013, amb el suport del govern regional d'Afar, una de les regions d'Etiòpia més castigades per la sequera, se'l va inscriure al programa terapèutic per recuperació de nens desnodrits severos, que consisteix en subministrar-los sobres d'un complement nutricional que els permet refer-se i ser atesos de la seva desnutrició, evitant així la seva mort. Aquest tractament costa uns 20€.

Foto: Seifu Assegid/Save the Children

Mohammed és un dels 1.204 infants amb desnutrició severa atesos al centre situat al poble de Wuha Limat, a Afar. Uns altres més de 4.300 infants han estat atesos de desnutrició moderada. És molt important detectar els casos de malnutrició per atendre'ls immediatament i evitar que esdevinguin aguts perquè, en aquest cas, els infants han de ser hospitalitzats amb les dificultats que això representa per a les famílies i les mares, que tenen altres fills i filles que han atendre i que viuen a molts kilòmetres de distància dels centres mèdics. Per això cal comptar amb el suport del govern regional i de tota la comunitat. Com sempre, la prevenció assegura resultats duradors i eficaços.

La Regió d'Afar, situada a la part nord-est d'Etiòpia, és una zona propensa a la sequera, car pateix de manca crònica d'aigua. La major part de les persones són pastors (90%), que depenen de la ramaderia i l'agricultura de secà per a la seva alimentació i per poder sobreviure. L'accés als serveis bàsics de salut a Etiòpia és problemàtic i la regió d'Afar no és una excepció: només hi ha 39 centres de salut i 4 hospitals de referència a tota la regió (96.707 km²), amb una població de 1,4 milions. Això vol dir que les famílies han de recórrer a peu grans distàncies per ser atesos en un centre de salut. Per ajudar a la prevenció i l'atenció als infants s'ha aconseguit que als poblets hi hagi 2 persones preparades per detectar els casos de desnutrició, pneumònia, etc., malalties fàcils de prevenir i guaribles si es detecten a temps.

Educació

Amb només 12 € es finança un paquet escolar complet per a un estudiant d'aquest campament de refugiats

Foto: Jonathan Hyams/Save the Children

Al campament de Hele Weyn, Dollo Ado, Etiòpia, amb una població de més de 500.000 persones, Save the Children ha establert el programa Educació Bàsica Alternativa per a Nens, per als refugiats somalis d'aquest campament, de manera que els nens i les nenes que no han pogut anar a l'escola es puguin posar al dia mitjançant un pla d'estudis consolidat i continuat. El 2013 a Dollo Ado, s'han gastat més d'11 milions de dòlars, dels quals 3 en educació. L'educació és l'eina més eficaç per lluitar contra la pobresa i contra els conflictes.

El 2011, Save the Children va iniciar a la regió de Amhara un projecte conegut com a "Donkey Library", és a dir, "ruc biblioteca". Consisteix en utilitzar aquest tradicional sistema de transport, molt comú a Etiòpia, per traslladar els llibres als diferents poblets. El projecte es va iniciar amb dos rucs, que s'ocupaven cadascun de més de 7 poblets diferents.

Foto: Colin Crowley/Save the Children

El sistema s'ha concebut per ampliar l'educació formal, donar-li suport i proporcionar llibres de lectura que millorin els seus coneixements. Birtukan Chebud n'és la responsable; s'encarrega d'organitzar la col·lecció de llibres i en té cura, així com del ruc. I, sobretot, ajuda els nens i les nenes a millorar les seves habilitats lectores.

Foto: Colin Crowley/Save the Children

Atès que les biblioteques varen ser ben acceptades pel govern, les comunitats i els nens, l'any 2013 es va decidir ampliar el projecte amb dos **"rucs biblioteca"** addicionals. Els rucs han estat utilitzats tradicionalment per les comunitats de la regió d'Amhara per al transport de mercaderies voluminoses. Aquest innovador programa de **"ruc biblioteca"** ha fet palès a les comunitats que els rucs també serveixen per educar els seus fills, portant-los llibres als seus poblets

El projecte de **"rucs biblioteca"** està dissenyat per treballar amb el sistema d'educació bàsica alternativa en proporcionar material de lectura complementari, a més del que reben a l'escola. Quan el ruc arriba a un poblet, els llibres es descarreguen, després, com es veu a la foto els nens i les nenes seuen a l'ombra a llegir i treballar amb el suport de Birtukan, l'educadora. Fins ara, les **"ruc biblioteques"** han estat capaces d'arribar a més de 2400 nens a 14 pobles i s'està treballant per ampliar-ne el nombre.

Accés a aigua potable

Save the Children, mitjançant el seu projecte WASH, ha construït i renovat les instal·lacions d'aigua i sanejament a les comunitats i les escoles a molts llocs de la regió somali d'Etiòpia.

Save the Children està executant programes de transport d'aigua en districtes que han estat identificats pel govern regional. Es dona prioritat als nens i les nenes a les escoles, ja

Foto: Save the Children

que la manca d'aigua és un altre element més que impedeix que vagin a l'escola o que molts l'abandonin massa aviat. Cal tenir en compte que Afar és una de les regions més caloroses del planeta, que pot arribar a vegades als 50 °C. Fins ara Save the Children ha proporcionat 364 m³ d'aigua a la regió d'Afar, que s'ha distribuït a 570 famílies o una estimació de 2.535 persones.

Seguretat alimentària

Kahsay té nou anys i és fill de Teka Gebremichael, de 67 anys, un pagès de Maydaero a la regió de Tigray. Teka és pare de set fills, tres nens i quatre nenes. Kahsay, és a primer grau de l'escola primària Mayfair i és un dels millors estudiants, fins i tot ha rebut un premi per la seva actuació destacada a la classe.

Foto: Amerti Lemma/Save the Children

Abans, Teka i la seva família tenien problemes d'alimentació per culpa de les sequeres i de la manca d'aigua. Teka ens explica, **"ara, després de rebre suport amb llavors i un generador per a la bomba d'aigua instal·lada a la llacuna propera, he pogut plantar més varietat de verdures com cols, bledes, xili i pastanagues. També he pogut conrear fruites com la poma, el jambolà i la taronja... A més, també hem pogut conrear ordi i blat de moro per a la venda i per al consum de la meva família. Tinc un bou, dues cabres i pollastres.** Això fa que la seguretat alimentària de la família de Teka no estigui afectada quan es produeixi una altra sequera a la zona.

Les sequeres recurrents i la manca de reserves de les famílies per fer-hi front provoquen situacions alarmants de crisis humanitàries, com les que s'han viscut aquests darrers anys a tota la regió de la Banya d'Àfrica.

Foto: Amerti Lemma/Save the Children

**JUNTS FEM UNA
MAREA SOLIDÀRIA
CAPAÇ DE MOURE
EL MÓN.**

Kilòmetres de Solidaritat és una cursa solidària en què tot el que cal és entusiasme i ganes de posar-se les sabatilles, el dorsal i cercar la complicitat dels companys. A la X edició veu participar una mica **més de 300.000 alumnes**, juntament amb **més de 20.000 professors** que us van animar, acompanyar i ajudar perquè el dia de la cursa fos un èxit, una festa i una jornada divertida.

**Com ens deia Marisa,
professora de l'IES Cauca Romana a Segòvia:**

*-Córrer, córrer... perquè hem de córrer?-
era una pregunta que ens feien els alumnes del
Centre quan els varem proposar aquesta activitat
solidària.*

*-Córrer per veure, córrer per observar, córrer per
ajudar i descobrir que al món hi ha moltes situacions
injustes que, amb petits gestos, es poden alleugerir.*

*Es pot córrer per fugir, també es pot córrer, però,
per socórrer, per humanitzar, per arribar a la meta
llunyana però no impossible que totes les persones
del món tinguin menjar, roba, educació, sanitat...,
en definitiva que al món es visqui en justícia.*

*-Així que correm per ajudar a d'altres-
seguien dient els alumnes-.*

-Per a això i per a més...

-Què més?

*-La petita ajuda que els fem, és una gran ajuda per a
nosaltres.*

-Què? –contestaven atònits.

*-Quan ajudem qualsevol persona propera o llunyana
ens fem millors persones.*

-Ah!

*-Practiquem tant poc, però, que no ens adonem que
amb els nostres petits gests podem canviar el món...*

Les paraules de Marisa ens fan reflexionar sobre la cursa, perquè com ella deia, deixa de ser només una activitat esportiva i esdevé quelcom més: **un moment de reflexió sobre les situacions injustes, un moment de complicitat i d'empatia amb l'altre, amb algú que no coneixem, un moment de companyonia amb el nostre entorn, amb els nostres amics i amigues, en els quals en repengem dia rere dia, i sobretot un moment de solidaritat.**

Corrent i participant a **Kilòmetres de Solidaritat**, contribuïu a pal·liar les carències que tenen els infants en aquesta zona del món, tant castigada per les sequeres i la fam. També aconseguíu que el vostre entorn reflexioni sobre la vulnerabilitat dels més petits i realitzeu un aprenentatge significatiu de la solidaritat, de la justícia i de l'equitat.

Amb tot aquest bagatge, **més de 1.200 escoles i instituts d'arreu del país, realitzen curses, marxes, maratons i diferents modalitats esportives** en què l'entusiasme i les ganes d'ajudar s'apoderen dels participants per donar el millor que tenim els éssers humans: el nostre esforç solidari. I el fruit d'aquest esforç es transforma en un mitjà de salvar vides i d'aconseguir un món més just.

Gràcies per ser Els + Joves Solidaris!

CEI LAS DELICIAS (Salamanca)

CEIP CHIMISAY (Santa Cruz de Tenerife)

CEIP ALFREDO GIL PEÑARROYA (Pueblo Nuevo, Córdoba)

CEIP DON ELADIO DEL CAMPO (Murillo del Río Leza, La Rioja)

CEIP BALANSAT, San Miquel de Balansat, Islas Balears)

CEIP DUQUESA DE LA VICTORIA (Logroño)

CEIP CARRASCO ALCALDE DE HERENCIA (Ciudad Real)

CEIP EL TEJO (Los Pedrones)

CEIP JOSÉ YANGUAS MEJÍA (Esañuela, Jaén)

CEIP NTRA. SRA. DE GUADALUPE (Vivares, Badajoz)

CEIP JUAN GÜELL (Talayuela, Cáceres)

CEIP NTRA. SRA. DE LA SIERRA (Cabra, Córdoba)

CEIP LA CAMPANA (Lorca, Murcia)

CEIP PADRE MANJÓN (Benahadux, Almería)

CEIP LOS SILOS (Jabugo, Huelva)

CEIP FRAY LUIS DE LEÓN (Belmonte, Cuenca)

CEIP MESTRE RAMÓN ESTADELLA I TORRADEFLOT (Guissona, Lleida)

CEIP RAMÓN J. SENDER (Chalamera, Huesca)

CEIP TEODOSIO EL GRANDE (Coca, Segovia)

CEIP RAMÓN Y CAJAL (Alpartir, Zaragoza)

CEIP VIRGEN DEL CARMEN (Almodóvar del Campo, Ciudad Real)

CEIP SANTÍSIMO CRISTO DE LA SALUD (Aldeanueva de la Vera, Cáceres)

CEIP QUINTILIANO (Calahorra, La Rioja)

CEIP TORRE ÁGUILA (Barbaño, Badajoz)

CEIP RAFAEL LÓPEZ DE HARO (San Clemente, Cuenca)

COLEGIO TELLERI-ALDE IKASTETXEA (Errenteria, Gipuzkoa)

CEIP ALCALDE RAFAEL CEDRES (Lanzarote)

CP LUCERO (Valdepeña, Ciudad Real)

CEIP ALFREDO GIL (Peñarroya-Pueblonuevo, Córdoba)

CRA FONFRÍA (Fonfría, Zamora)

COLEGIO PRINCESS MARGARET (Barcelona)

CRA SAN PELAYO (Morales del Rey, Zamora)

COLEGIO SAN FRANCISCO JAVIER (Elizondo, Navarra)

COLEGIO SANTA APOLONIA (A Coruña)

IES CASTUERA (Badajoz)

EL CEIP DR. SANCHIS GUARNER (La Pobla Llarga, Valencia)

IES CARRUS (Eleche, Alicante)

ESCOLA ALOC (Pineda del Mar, Tarragona)

EEI NOSA SEÑORA DO CARME (Marín, Pontevedra)

ESCUELA ANICET DE PAGÈS (Figueres, Girona)

EEI BARAJAS (Berja, Almería)

IES AUGUSTÓBRIGA, IES ALBALATE IES ZURBARÁN
(Navalmoral de la Mata, Cáceres)

IES CAUCA ROMANA (Segovia)

IES RICARDO CARBALLO CALERO (Ferrol, A Coruña)

IES DE ARZUA (A Coruña)

IES SANT AGUSTÍ (Sant Agusti, Islas Baleares)

IES LAMAS DAS QUENDAS (Chantada, Lugo)

IES SIERRA DE YEGUAS (Málaga)

L'IES PERE D'ESPLUGUES (La Pobla Llarga, Valencia)

IES MANUEL DE GONGORA (Tabernas, Almería)

IES COTES BAIXES (Alcoy, Alicante)

CEIP Adolfo Suárez (Madrid)

Save the Children

SOM l'organització independent líder a escala mundial en la feina a favor dels infants.

LA NOSTRA MISSIÓ és impulsar avenços significatius en la manera com el món tracta els nens i les nenes, per tal de generar canvis immediats i duradors en les seves vides.

LA NOSTRA VISIÓ és la d'un món en què tots els infants tinguin garantit el dret a la supervivència, la protecció, el desenvolupament i la participació.

ELS NOSTRES VALORS:

RENDICIÓ DE COMPTES

Ens comprometem a emprar amb eficàcia els nostres recursos per assolir resultats tangibles i a retre comptes als nostres col·laboradors, les organitzacions amb les quals treballem i, per damunt de tot, als nens i les nenes.

EXIGÈNCIA

Som exigents amb nosaltres mateixos i amb els nostres col·laboradors, establim objectius ambiciosos i estem compromesos amb la millora de tot allò que fem per als infants.

COL·LABORACIÓ

Ens respectem i ens valorem els uns als altres, ens enriqueix la nostra diversitat i cooperem amb d'altres organitzacions per potenciar les nostres forces en benefici dels infants.

CREATIVITAT

Estem oberts a noves idees, acollim el canvi i assumim reptes per tal de trobar solucions amb i per als nens i les nenes.

INTEGRITAT

Aspirem als més alts nivells d'honestetat i d'integritat, a no comprometre mai el nostre bon nom i a actuar sempre en l'interès superior dels nens i les nenes.

Pza. Puerto Rubio, 28 • 28053 Madrid
Tlf: 91 513 05 00 • Fax: 91 552 32 72

www.savethechildren.es

GRÀCIES PER PARTICIPAR EN
KILÒMETRES DE SOLIDARITAT

Col·labora:

empresa per a la
infància
Save the Children

**TOURLINE
EXPRESS**